

Versionumero: 1

Hyväksymispäivämäärä: 09/2016

Zinbryta™ ▼ (daklitsumabi)

Lääkärin opas

maksaan liittyvien riskien hallintaan

Vakavan maksavaurion oireet,
löydökset ja hoito

TAUSTA

Zinbryta (daklitsumabi) on tarkoitettu aaltomaisen MS-taudin hoitoon. Daklitsumabin immunomoduloivat vaikutukset perustuvat siihen, että se sitoutuu CD25-proteiiniin (IL-2R α) ja estää IL-2:n sitoutumista CD25-proteiiniin. Daklitsumabi muuntaa IL-2:n signaalinvälitystä estämällä selektiivisesti CD25-riippuvaisen, suuren affiniteetin IL-2-reseptorin signaalinvälitystä, jolloin kohtalaisen affiniteetin IL-2-reseptorin kautta tapahtuvaan signaalinvälitykseen on käytettävissä suurempia määriä IL-2:ta.

Daklitsumabin anto voi aiheuttaa seerumin transaminaasipitoisuuksien suurenemista ja vaikean maksavaurion. Vakavat maksatapahtumat on tunnistettava nopeasti ja ne edellyttävät nopeita toimenpiteitä, joita voivat olla mm. daklitsumabihoidon keskeyttäminen ja mahdollisen lisähoidon harkitseminen.

TÄMÄN OPPAAN TARKOITUS

Tässä oppaassa on lääkäreille tietoa daklitsumabihoitoa saavien potilaiden maksatapahtumien seurannasta sekä suurentuneiden transaminaasipitoisuuksien ja mahdollisen vakavan maksavaurion hoidosta.

MAKSAAN KOHDISTUVA RISKI

Daklitsumabihoito voi aiheuttaa transaminaasipitoisuuksien suurenemista ja vaikean maksavaurion. Potilailla voi olla maksan toimintahäiriöön viittaavia oireita tai löydöksiä tai seerumin transaminaasipitoisuuksien suurenemista.

Maksatapahtumat kliinisissä daklitsumabitutkimuksissa

Vakavia tapahtumia, kuten autoimmuunihepatiittia, hepatiittia ja ikterusta, havaittiin 1 %:lla potilaista. Kliinisessä tutkimuksessa yksi potilas menehtyi autoimmuunihepatiittiin, kun daklitsumabihoito (300 mg) aloitettiin uudelleen suunnitellun 6 kuukauden hoitotauon jälkeen.

Kohonneita seerumin transaminaasipitoisuuksia esiintyi kliinisissä tutkimuksissa hoidon aikana ja 4 kuukauteen saakka viimeisen daklitsumabiannoksen jälkeen. Pitoisuuden kohoaminen oli useimmilla potilailla oireetonta ja korjautui spontaanisti. Alaniiniaminotransferaasi- tai aspartaattiaminotransferaasipitoisuuksien suureneminen > 5-kertaisiksi normaaliarvojen ylärajaan nähden (ULN) oli yleisempää daklitsumabihoitoa saaneiden ryhmässä kuin lumehoitoa (4 % vs. < 1 %) tai interferonibeeta-1a:ta (6 % vs. 3 %) saaneiden ryhmässä. Lääkkeen käyttö lopetettiin siihen liittyneen maksasairauden vuoksi 5 %:lla daklitsumabihoitoa saaneista potilaista ja 4 %:lla interferonibeeta-1a:ta saaneista potilaista.

SEURANTA- JA HOITO-OHJEET

Maksavaurion oireiden varhainen tunnistaminen ja hoito on tärkeää. Seuraavassa esitetyt tiedot on tarkoitettu ohjeeksi daklitsumabihoitoa saavien potilaiden maksaan liittyvien riskin hallintaan.

Ennen daklitsumabihoidon aloittamista

- Tee lähtötilanteen kliininen arvio, johon kuuluvat täydellinen anamneesi ja kattava selvitys samanaikaisesti käytettävistä lääkkeistä.
- Määritä seerumin transaminaasi- ja bilirubiinipitoisuudet.
- Daklitsumabihoitoa ei suositella, jos potilaalla on jo ennestään vaikeaa maksan vajaatoimintaa. Kliinisiin tutkimuksiin ei otettu mukaan potilaita, joiden ALAT tai ASAT oli ennen hoitoa $> 2 \times$ ULN; hoidon aloittamista ei suositella, jos potilaan ALAT tai ASAT on $> 2 \times$ ULN.
- Kerro potilaalle vaikean maksavaurion riskistä.
- Varmista, että potilas ymmärtää daklitsumabin käyttöön liittyvän vaikean maksavaurion riskin ja että potilaan kanssa on keskusteltu hoidon hyödyistä ja riskeistä.
- Anna potilaalle potilaskortti ja käy se potilaan kanssa läpi.
- Neuvo potilaalle, miten hän voi hakeutua hoitoon vastaanottoaikojen ulkopuolella.

Daklitsumabihoidon aikana

- Ks. jäljempänä olevasta erillisestä kohdasta ohjeet, miten toimia, jos maksan toimintakokeiden arvot ovat suurentuneet.
- Maksan toimintakokeiden seuranta:
  1. Seerumin transaminaasipitoisuudet (ALAT ja ASAT) ja bilirubiinipitoisuus on määritettävä ennen daklitsumabihoidon aloittamista.
  2. Potilaan seerumin transaminaasipitoisuuksia pitää seurata kuukausittain hoidon aikana ja 4 kuukauteen saakka viimeisen daklitsumabiannoksen jälkeen.
- Vastaanottokäynneillä:
  - Kysy potilaalta mahdollisista maksaan liittyvistä oireista.
  - Tarkista maksan toimintakokeiden tulokset yhdessä potilaan kanssa.
  - Muistuta potilasta kuukausittaisten maksakokeiden tärkeydestä.
  - Neuvo potilasta ilmoittamaan viipymättä lääkkeen määränneelle lääkärille mahdollisen maksavaurion uusista, pitkittyvistä tai pahenevista oireista.
  - Muistuta potilasta, että oireita voi ilmaantua 4 kuukauteen saakka viimeisen annoksen jälkeen.
  - Muistuta potilasta siitä, miten hän voi hakeutua hoitoon vastaanottoaikojen ulkopuolella.
- Lievää tai keskivaikeaa maksan vajaatoimintaa sairastavia potilaita pitää seurata daklitsumabihoidon aikana maksan toimintahäiriön oireiden ja löydösten havaitsemiseksi.
- Potilaita pitää seurata maksan toimintahäiriön oireiden ja löydösten havaitsemiseksi, kun daklitsumabia käytetään samanaikaisesti muiden maksatoksisten valmisteiden kanssa.

Maksan toimintakokeiden suurentuneet arvot

- Jos potilaalle kehittyä maksan toimintahäiriöön viittaavia kliinisiä oireita tai löydöksiä (esim. selittämätöntä pahoinvointia, oksentelua, vatsakipua, uupumusta, ruokahaluttomuutta tai keltaisuutta ja/tai virtsan tummuutta), seerumin transaminaasipitoisuudet on määritettävä pikaisesti ja daklitsumabihoito on tarvittaessa keskeytettävä tai lopetettava.
- Seuraavassa taulukossa on yhteenveto testitulosten edellyttämistä toimenpiteistä.

TESTITULOS	TARVITTAVA TOIMENPIDE
Varmistettu ALAT tai ASAT > 5 x ULN <i>tai</i> varmistettu ALAT tai ASAT > 3 x ULN ja bilirubiini > 2 x ULN	Hoidon lopettaminen.*
ALAT tai ASAT > 3 x ULN	Hoidon keskeyttäminen ja potilaan tarkka seuranta. Hoito aloitetaan uudelleen, kun ALAT tai ASAT on < 2 x ULN.

* Hoidon aloittamista uudelleen voidaan harkita, jos pitoisuuksille löydetään muu syy, pitoisuudet ovat palautuneet normaalitasolle ja potilaan saamat hyödyt hoidon aloittamisesta uudelleen ovat suuremmat kuin sen riskit.

- Jos potilaan seerumin transaminaasipitoisuudet ovat koholla pitkään, selvitä muut mahdolliset syyt (kuten infektiot) ja harkitse potilaan lähettämistä erikoislääkärin hoitoon. Kliinisissä tutkimuksissa on havaittu autoimmunihepatiittia (ilman autovasta-aineita). Hoito systeemisillä steroideilla voi olla tarpeen.

MUUT MATERIAALIT

Ks. Zinbryta-potilaskortti.

▼ Tähän lääkkeeseen kohdistuu lisäseuranta. Epäilyistä haittavaikutuksista pyydetään ilmoittamaan Fimealle (www.fimea.fi).